

Sølan av bløðum

Herfyri stóð lesara-bræv í Sosíalinum við yvirkriftini: »Seljið bløð og tit gerast rík.«

I tí sambandi hevur formaðurin í Brúkarafelagnum Sigríð Dalsgaard vent sæt til Sosíalinn við nøkrum viðmerkingum.

Hon ger vart við, at Brúkarafelagið fyrri fleiri árum síðani gjørdi Prísráð Føroya vart við, at momsúr varð tikin bæði av bløðum og bókum, ið komu higir og kravdi tí, at hetta varð broytt.

Eitt úrslit av hesum var so, at bløðsølu fingur á vita, at tær máttu ikki taka moms av bløðunum og at

bløðini skuldu verða týðiliga prismetkt.

Tað er tó ikki hend nøkur stórvegis broyting, sigur hon. Brúkarafelagið hevur síðani tá fleiri ferðir vent sær til Prísráð Føroya, og hesa seinastu tíðina hevur so Prísráðið havt fleiri lýsingar í bløðunum um henda spurningin.

Viðari sigur formaðurin í Brúkarafelagnum at sambært hesum lýsingum og umrødda lesarabrávinum, so eigur sunnudagspolitiken at kosta $(3,97 + 1,00) \times 120\% = (5,96) \times 6,00$ kr. Fam. Journ. t. d. uml. $6,75 \times 120\% = 8,10$ kr.

Annars heldur Sigríð Dalsgaard, at tað er heilt ógjørligt hjá einans tveimum prisansarum at hava eyguni eftir øllum. Tað skuldi so heldur ikki verið neyðugt.

Tí besti prisansarin er brúkarin sjálvur, men hann má vita, hvørji rættindi hann hevur, og hvørji krøv hann kann seta.

At enda sigur formaðurin í Brúkarafelagnum, at flestu bløðini koma til landið uttan útreiðslur fyrri sölubúðirnar, forlagið rindar útreiðslurnar, ið standast av at senda bløðini til Føroya.

Framhald av forsiðuni

Sundi, so haldi eg tað er í lagi. Tá má kommunan so meta um, antin hon skal prioritera útbýgging á Sundi meira enn útbýgging á Viðanesi.

Hans hugsar øðrvísi

— Men onkur hevur vist á, at á Sundi er bert talan um eina beinagrind uttan itøkilig projekt.

— Hans Mortensen hevur helst hugsað øðrvísi enn vanligt er í samfelagnum. Hann sigur eisini, at hetta er ein atfinning at tí verandi. At verandi vinnulivsmenn helst ikki hava hugsað seg nóg nóg um, at tað eru nógvir møguleikar. Hann bendir tað nóg yvir á, at kjarnin, sum er tað primera, skal skapa nakað nýtt. Skal hava ein málsetning.

Út frá tí umrøðu, sum hevur verið í bløðunum av málinum, so dugi eg at skilja, at allir politikarar og vinnulivsmenn hava sannað, at veruligur tørvur er á einum kjarna.

Er tað rætt, so hevur hann helst nomið við nakað, sum er sera sentral. Hans Mortensen sigur so eisini, at kjarnin eins væl kann virka desentraliserandi.

Poul Mikkelsen sigur viðari, at hevur Hans Mortensen nøkur itøkilig uppskot um virki, sum hann ætlar at byggja á Sundi, so fer hann sum kommunalpolitikari ikki

at forkoma tí. — Hans hevur her helst hugsað longur enn mangir av teimum, sum i dag stýra fiskivinnu. Eg havi varhugan av, at teinking í fiskivinnuni er eitt sindur sjúk í løtuni.

Sjúk á tann hátt, at tað er ikki ein einasti tanki, sum verður skaptur i dag, uttan gjøgnum Menningargrunnin, Ídnaðargrunnin ella líknandi slag av studningsstovni. Eingin sjálvstøðugur tanki er, har risikokapitalur er bundin í eitt projekt. Tað er sum alt verður skapt rúndan um eina studningsveitan.

Dámar væl

Tað dámar mær væl, at ein maður sum Hans kemur fram við nøkrum, sum ikki skal grunast á at útnýtta og troyta verandi møguleikar í samfelagnum.

Eg sakni menn sum gera flogur, og menn sum hava pengar at gera tær.

Hans spyr, hvør leiðin er. Eg haldi hann hugsar, at tað má vera nakað annað, enn tað vit hava i dag. Eg seti mitt álit til, at tað er hetta hann hugsar um.

Eg fari sum sagt ikki frá kommunusiðu at seta pengar í eitt projekt, sum er so leyst sum hatta. Men spurningurin frá Hans til kommununa er sera einfaldur. Hann vil antin leiga ella keypa eitt oki. Hann hevur ikki biðið

okkum at byggja eina kei ella nakað annað. So spurningurin um flogur fyrri kommununa er als ikki til steðar. Men tað hann skal byggja, tað mugu vit fáa eina ávirkan á. Vit mugu tryggja okkum, at økið á Sundi verður partur av Tórshavnar havn, men ikki neyðturviliga figgjað av Tórshavnar kommunu. Treytirnar, sum vit koma at seta, tær má so Hans Mortensen meta um, antin hann vil ganga við tær ella ikki.

Sparnir politikarar

Annars heldur Poul Mikkelsen, at kommunalpolitikarar í Havn eru sera sparnir við úttalilsum um hetta projektíð.

— Men tá teir fara at tosa um antin hetta fer at bera seg ella ikki, so haldi eg teir fara ov langt.

— Kann Hans Mortensen fáa fremmandan kapital til síni projekt, so er tað givið tí, at aðrir trúgva uppá tað. Tað er ein trygd fyrri meg, athann kann tað uttan at skula hava garanti frá nøkrum.

Hetta er tí ein spurningur, um vit skulu hava arbeiðspláss í Havnini ella ikki. Tað skulu vit so taka støðu til, umframt reint býarskipanarligar spurningar.

Eg haldi annars, at tingmenn vísa lítlan áhuga fyrri at skilja støðuna í Havnini. Havnin hevur altíð ynskt at hava gott

samstarv við onnur pláss í landinum.

Sosialir spurningar

Missurin av einum arbeiðsplási í Havn hevur stórar sosialar avleiðingar við sær, sammata við tað við tann virkning tað gevur, um eitt arbeiðspláss kemur aftrat í Hósvík t.d.

Eg ræðist ta gongdina. Tí hóast alt hevur Havnin altíð viljað medvirka til at loysa sosialar spurningar. Hon hevur ongantíð verið sparin og pírin við tí. Men tað má ikki henda, at Havnin kemur í somu støðu sum Keypmannahavnar kommunu, deild Reykjavíkar og Godthåb kommunur eru komnar í, bara at umsita sosialar trupulleikar.

— Vit mugu gera tingmenn varugar við, at vit kunnu ikki hava desentralisering bert fyrri at desentralisera.

Vit í Havn hava ongantíð lagt dent á, at sentraliseringin skal vera okkara tydingarmesta uppgáva. Vit royna at halda aftur. Eg veit væl, at tað gongur út yvir nógvr fólk. Tey mugu fara aðrastaðni og kanska eisini yvir fólk, sum áttu at fingið grundstykki í Havn og tí kanska skulu keypa dyr grundstykki á fría marknaðinum.

Men eg haldi ikki, at vit sum havnarfólk eru hugað fyrri, at øll fólk í Føroyum koma til Havnar at búgva.

Kunngerð

um bløðsølu í Føroyum

1. Handlandi, sum selja útlendsk dag- og vikublað, tekniserublað, romanblað og summarromanabókur v.m., hava ikki loyvi at selja hesi fyrri teir prísir, ið áprentaðir eru av prentsmáningum.
2. Allir bløðsølu hava skyldu til at prísmerkja allar vørur, ið lagdar eru fram til sølu.
3. Á staðnum, har bløðsøla fer fram, skal talva hanga, sum lýsir prísirnar á øllum undir stykki 1 nevndu bløðum og bókum. (Eisini færoyskum bløðum).
4. Bløðhandlarar, ið selja tveir undir stykki 1 nevndu bløð og bókur, hava loyvi at taka 20% av kostprísinum í vinning.
5. Bløðhandlarar, sum kunnu prógva, at dagbløðini eru komin sum flogpostur til landið, hava loyvi til at taka eina krónu eyka fyrri hvørt dagblað, sum selt verður.

Tórshavn, 1. mai 1984

Prísráð Føroya

Minnist til bingo-tølini.

Vit eru nú komin nakað áleiðis við bingo okkara.

Vinningarnir eru nógvir og góðir: Heilir 6 høvuðsvinningar umframt 100 forkunnugir bingo-vinningar á 1 kg. av Mackintos'h karamellum frá Frants Restorff og 1/2 kg. av Blika-kaffi úr Æðuvík.

22

Hundalív í luksus:

33 hundar av New Foundland slagnum hava verið á 8-daga rundferð til heimstað teirra »ur-fedra«, Canada. Ferðin byrjaði í Frankfurt am Main við einum Lufthansa-flogfari, Boeing 727, har 8 stólaræðir vóru fluttar, so at hundarnir kundu liggja gott á gólvum — teir viga hvør hundur 60-80 kilo!

Flogfarið varð chartrað av Lufthansa-tænararum Helmut H. Bongardt, ið sjálvur eigur ein 2-ára gamlan new foundlandara, »Berry«, ið er kosin sum besti ung-hundur av slagnum. Eisini flogskiparin Peter Klotz er new foundlandari »fan«.

Ferðin úr Frankfurt gekk til St. John's á sjálvum New Foundlandi, har teir fyrbeintu og eigararnir fingur eina móttøku sum finastu heiðursgestir. Fleiri útfærðir vóru fyriskipaðar, somuleiðis eitt stórt »Newfoundland-show«, áðrenn Lufthansa-flogfarið setti kósina heimaftur móti Týsklandi.

Teir 33 New Foundland-hundarnir vóru heiðursgestir í Lufthansa flogfarinum á ferðini til Canada